Хиротонија и устоличење Епископа осечкопољског и барањског Херувима

У Саборној цркви у Даљу, 9. јуна 2018, Његова Светост Патријарх српски Иринеј извршио је свечани чин наречења изабраног Епископа осечкопољског и барањског, Архимандрита Херувима, настојатеља манастира Успење Пресвете Богородице у Даљској Планини.

Првојерарху Српске Православне Цркве на наречењу саслуживали су П. Г. епископи: бачки Иринеј – администратор Епархије осечкопољске и барањске, врањски Пахомије, шумадијски Јован, зворничко-тузлански Фотије, горњокарловачки Герасим, бихаћко-петровачки Сергије, далматински Никодим и Архимандрит Херувим, изабрани Епископ осечкопољски и барањски. Молитвено учешће узели су Митрополит црногорско-приморски Амфилохије и архимандрити, изабрани Епископи захумско-херцеговачки Димитрије и ремезијански Стефан.

Пред присутним сабрањем наше Свете Цркве Архимандрит Херувим је прихватио вољу и одлуку Светог Архијерејског Сабора, који га је на овогодишњем редовном заседању, 9. маја, изабрао за Епископа Осечкочпољске и барањске епархије.

Затим је наречени Епископ началствовао вечерњом службом, уз саслужење двојице ђакона и појање чланова свештеничког хора Епархије осечкопољске и барањске.

На дан када наша Света Црква молитвено прославља Преподобног Никиту Исповедника, 10. јуна 2018, Свјатјејши Патријарх је служио Свету Архијерејску Литургију у Саборном храму Светог великомученика Димитрија у Даљу. У време богослужења Његова Светост је обавио хиротонију и увео у трон епископа осечкопољских и барањских Епископа Херувима, досадашњег настојатеља манастира Успење Пресвете Богородице у Даљској Планини. Предстојатељу Српске Православне Цркве на Светој Литургији саслуживали су В. Г. Митрополити: црногорско-приморски Амфилохије и загребачко-љубљански Порфирије; П. Г. епископи: будимски

Лукијан, бачки Иринеј – администратор Епархије осечкопољске и барањске, врањски Пахомије, шумадијски Јован, браничевски Игнатије, зворничко-тузлански Фотије, горњокарловачки Герасим, славонски Јован, бихаћко-петровачки Сергије и далматински Никодим; архимандрити, изабрана господа епископи: осечкопољски Херувим, мохачки Исихије, захумско-херцеговачки Димитрије и ремезијански Стефан. Саслуживали су и бројни свештеномонаси и свештеници из других епархија. Молитвеног учешћа узео је умировљени Епископ зворничко-тузлански Василије. Торжествено богослужење улепшао је својим појањем црквени хор „Свети Јован Крститељ" из Бачке Паланке.

Поред пријатеља и родбине Епископа Херувима, многоборојних верника из Епархије осечкопољске и барањске, Далмације, Бачке и из шире околине, овом евхаристијском сабрању присуствовали су и ђаковачко-осјечки надбискуп Ђуро Хранић, пожешки бискуп Антун Шкворчевић и друге угледне личности јавног и културног живота из целог региона.

На крају Свете Евхаристије извршено је устоличење – увођење Владике Херувима у трон епископа осечкопољских и барањских.

Том приликом, предајући жезал у руке новоустоличеног Епископа осечкопољског и барањског, Патријарх Иринеј је између осталог рекао новом Епископу: „Црква Вас поставља да Реч Божију благовестите, да Љубав Божију и јеванђелску ширите најпре у своме народу, а затим свугде и на свакоме месту. Ви долазите на једну Епархију која је прошла кроз све муке и страдања, која смо готово сви запамтили. Начин да се тог злога ослободимо, и ми и народи са којима делимо живот и ово поднебље Божије, јесте да се покажемо као љубав, оваплоћена љубав Божија у народу и времену у коме живимо. То је једини начин да се зло победи. Никада зло није побеђено злом него само добром. И зато Вас Црква и Господ поставља да ширите Његову љубав. Долазите на Епархију која, се Богу хвала, обнавља од тешке трагедије времена прошлости и после једног вредног епископа, који је оставио диван траг о себи, својим радом, својим односом према своме народу и према свима другим народима. Он вам је диван пример да се угледате како треба и Ви да данас поступате, да ширимо, и да ширите љубав Божију по којој ће нас Господ и познати и признати", казао је у беседи Његова Светост.

Потом је уследила прва архијерејска беседа новоустоличеног Епископа осечкопољског и барањског, Његовог Преосвештенства Херувима, коју доносимо у целини:

„Да се светли светлост ваша пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашега који је на Небесима! (Мт 5, 14). У име Оца и Сина и Светога Духа! Ваша Светости, Ваше Високопреосвештенство, браћо Архијереји, часни Оци, представници световних власти, народе Божији!

На самом почетку бих заблагодарио Господу, Животворној и Нераздељивој Тројици, Беспочетном Оцу, Јединородном Сину и Свесветом Духу кроз кога су створени векови, који су својим промислом и милошћу преко Вас, Ваша Светости и браће Архијереја, нашли за добро да излију благодат Животворног Духа на мене последњег и најнедостојнијега од све браће и да ме уздигну на највишу и најдостојнију службу Архипастира Цркве Божије. Знам да сам недостојан тако великог служења, али као што је Син Божији Господ Исус Христос служио људима и дао свој живот за спасење творевине указујући својим ученицима и апостолима како треба да служе свима и ја ћу по узору на њихов пример покушати да свима будем све (1 Кор 9, 22). У потпуности сам свестан да је бременито носити крст епископске службе, али епископ је тај који је позван да проповеда Реч Божију у време и у невреме и да се Христово Име изнесе пред незнабошце, цареве и синове Израиљеве (Дап 9, 15).

Свестан сам своје младости и ту се сетих речи Апостола Павла: 'Нико да те не презре у твојој младости него буди пример вернима у речи, владању, љубави, вери и чистоти' (1Тим 4, 12). Не презрите ме у тој младости него ми помозите, јер је благодат Божија заиста та која исцељује наше људске слабости и Крст који нам је дат не носимо сами него је Господ увек уз нас и Он нам помаже да одржимо веру по речима Апостола Павла: Добар рат ратовах, трку сврших и веру одржах (2 Тим 4, 7–8), јер носити крст Господњи значи: распети себе свету и свет себи (1 Гал 6, 14) и не значи ништа сем Христа распетога (1 Кор 2, 2), а у томе је тајна епископске службе, о чему нам сведочи Апостол Павле који каже: 'Свима сам био све' (1 Кор 9, 22). Ове речи нам откривају дубину епископске службе која се састоји у томе да непрестано себе распињемо свету угледајући се на Христа који је Пастир Добри (Јов 10).

Да заблагодарим на првом месту Богу на свему и за све. Благодаран сам и својим родитељима, оцу Душану и мајци Милици што сам крштен, јер сам на крштењу примио Духа Светога и залог будућега Царства. Њима који нису никада мислили на себе и што су улагали труд, напор и своју родитељску бригу за нас, своју децу. Благодарим Господу што ме је одвео у Далмацију, манастир Крку и Богословију „Света Три Јерарха", где сам се упознао са етосом жртвовања за другога и аскетским начином живота.

Благодаран сам Богу што сам на том месту срео мога духовног оца Епископа Фотија, који је као добри Самарјанин, који излива вино и уље на ране људске, човек кротак и смирен срцем, човек који прихвата свакога, који је свима нама младим богословима увек био мирна лука и сигурно пристаниште.

Благодаран сам својим професорима, како у Богословији тако и на Богословском факултету, који су у мени развили љубав према теологији и Цркви као живом Телу Христовом, која није узор филозофије по човеку већ савршене филозофије по ➔

Христу (Кол 2, 8). Заблагодарио бих Господу и за своје сатруднике и пријатеље у Богословији „Света Три Јерарха" на челу са Епископом далматинским Никодимом, који се неуморно труде да младе богослове просветле Јеванђељем Христовим. Надам се да ћемо бити и остати једно у Христу (1 Кор 4, 18).

Заблагодарио бих Богу што ме је удостојио да ходим стопама дивног Епископа далматинскога Стефана Кнежевића у селу Оћестову, где данас стоји велика далматинска светиња Манастир Свете великомученице Недеље са добрим људима, правим српским домаћинима, који су ме пратили у мом мисионарско – пастирском раду који се темељио на љубави и слободи, а превасходно покајању. Стога и ја сведочим данас да је покајање заиста најлепши цвет људског поштења.

Благодарим Господу и за своје познанство и сву љубав коју је Епископ Герасим показао према мени и надам се да ће она само расти и умножавати се и бити пример добре и благородне пастирске остварености.

Никако из мисли и молитава не губим ни Митрополита Порфирија, који ми је још као студенту усадио пастирску бригу и љубав према том аспекту Цркве. Заиста сам се често у својој пастирској служби сећао и проналазио у његовим речима и слушајући његове савете и искуства сам израстао у личност каква сам данас. На томе сам му вечно захвалан.

Са радошћу и љубављу помињем Епископа бачког Иринеја који нас својом очинском бригом увек упућује на пут Јеванђеља, Христа и Цркве.

На крају бих се захвалио и мом претходнику, блажене успомене Епископу Лукијану, који је био прави пример молитве и живо сведочанство да ако следимо лик Христов и ходимо стазама Отаца идемо сигурним путем ка Царству Небеском.

Посебно бих се поново захвалио Вама Ваша Светости, браћо Архијереји и часни Оци на великом поверењу које ми је указано позивом на архијерејско служење. Уздам се непрестано у ваше свете молитве, у љубав и пастирско искуство које ће и мени бити драгоцено у служењу нашој Светој Цркви.

Овај епархијски трон на који данас ступам датира из 15. века, а црквени живот се развија после обнове Пећке Патријаршије 1557, за време Патријарха Макарија Соколовића. У време Прве и Друге сеобе Срба, Патријарх Арсеније IV Шакабента и сам је столовао у Осијеку, те се поред њега спомињу Стеван Метохијац и Гаврило Максимовић као епископи Осечкопољске епархије. Рескриптом Карла VI 1733, ова епархија је укинута и све црквене јединице су припојене Сремској епархији. Осјечки Срби су ово веома тешко доживели и стално су захтевали обнову, али њихов је захтев званично одбијен на Мајској скупштини у Сремским Карловцима 1848. године. Епархија је поново васпостављена одлуком Светог Архијерејског Сабора 1991, и постављен је блаженопочивши Епископ Лукијан за првог епископа обновљене Епархије осечкопољске и барањске.

Мој Вуковар је место страдања, дозволићете ми да кажем место библијског страдања. Заиста браћо, као што су некада Јевреји пребегли из Египта и побегли од фараона, тако је исто и нама у овоме времену страдања потребна вера у Бога како бисмо Вуковар и сву његову околину која је била ратом захваћена избавили од погубне мржње и мучења и створили место у којем ћемо изградити основне хришћанске вредности које се темеље на јеванђељским истинама Крста и Васкрсења. Помињући Крст, страдање и Вуковар никако не могу да заборавим своје почетке у Цркви, Добру Воду и блажене успомене оца Јована Радивојевића који је био прави пример молитвеног пастира, имајући праве речи утехе за сваку богоотражитељну душу, вечан му помен и Царство Небеско.

Програм мога архијерејског рада је идентичан са путем Јеванђеља Господа Исуса Христа који нам је оставио јасан циљ ка којем треба да идемо. Циљ човековог живота јесте задобијање спасења и живота вечног. Да би се дошло до тога Господ Исус Христос нам оставља Јеванђеља и читаво Свето Писмо и Свето Предање. Једино у Цркви можемо у потпуности да схватимо смисао Светог Писма и Светог Предања. Наравно, треба имати у виду да не може сваки човек бити врхунски теолог, али свачија кућа може бити дом молитве и дом љубави. У кругу своје породице треба да се формира Црква и да та домаћа Црква буде темељ и језгро васпитања деце која ће стасати у православне хришћане. Својим чистим животом и поштењем треба да сведочимо да је јединство по пореклу и крви, роду и народности веома значајно, али је далеко веће и значајније духовно јединство међу људима. Јединство по Богу као заједничком Оцу свих људи. Човек се управо у својој породици, домаћој Цркви, учи овоме да би то могао пренети другим људима у свету. Човек не може да допринесе обједињавању свога народа, пре него што оствари јединство у својој породици међу својим најмилијима.

Управо у том контексту основни садржај Јеванђеља јесте светост и оно нам представља моделе светог живота којим су хришћани живели. Светост је истински вапај личности која живи у овоме свету да достигне меру раста висине Христове, јер је Он једини Свет. Цркву конституише Дух Свети и у њој се пројављују личности на прави начин и задобијају освећење и светост. Најприсније сједињење човека са Богом дешава се на Литургији, и у Цркви је јасно да не постоје други свети до оних освећених од стране Духа Светога. После Педесетнице хришћани се називају светима и то зато што учествују у Светости Божијој. Ово нам сведочи и Апостол Павле речима: јер и Онај који освећује и они који се освећују сви су од Једнога (Јев 2, 11), а то је догађање које се дешава у Цркви.

Другим речима, светост се пројављује на Литургији у заједници свих светих.

Закључујући своје благодарење још једном вас молим и позивам да се сјединимо у Цркви Христовој која је једина сигурна и истинита заједница у којој се превазилази последњи непријатељ рода људскога – смрт. Сваки је човек битан и свако је позван да се спаси, јер у Цркви нема подела: Нема више Јудеја, ни Јелина, нема ни роба ни слободњака, нема више ни мушко ни женско, јер сте сви једно у Христу Исусу (Гал 3, 28). Благословите Ваша Светости мене и моју будућу службу и све овде присутне који су потврдили овај свети чин певајући литургијску богослужбену химну Аксиос! Препуштам се Вашим светим молитвама и браће Архијереја да бих могао да сачувам поверени ми залог (1 Тим 6, 20). Благодарим Богу у Тројици сада и кроз сву вечност. Амин!"

Молитвена радост у Даљу завршена је многољетствијем Патријарху Иринеју и новом Епископу Богом спасаване Епархије осечкопољске и барањске Херувиму, које је произнело седам служашчих ђакона. Потом је Владика Херувим делио нафору, дуго примајући честитке од свештенства, монаштва и многобројног благочестивог народа Божијег.

На трпези љубави приређеној у осјечком хотелу „Осијек" присутнима су се обратили и честитали новом Архијерају, Патријарх српски Иринеј, П. Г. епископи: бачки Иринеј и зворничко-тузлански Фотије, протојерej-ставрофор Милован Влаовић у име свештенства Епархије осечкопољске и барањске, ђаковачко-осјечки надбискуп Ђуро Хранић и други, док се речима захвалности обратио Његово Преосвештенство Владика Херувим.

Долгоденствуј, Преосвећени Владико!

Извор: Епархија осечкопољска и барањска / www.eparhija-osjeckopoljskabaranjska.hr

Биографија Епископа осечкопољског и барањског Херувима (Ђермановића)

На редовном пролећном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве, 9. маја 2018. године, за епископа осечкопољског и барањског изабран је игуман Херувим (Ђермановић), настојатељ манастира Даљска Водица.

Новоизабрани Епископ Херувим рођен је 30. јула 1987. године у Вуковару од оца Душана и мајке Милице рођ. Јовковић. На крштењу је добио име Витомир. Након завршетка Основне школе у Вуковару, по благослову блаженопочившег Епископа осечкопољског и барањског Лукијана, уписао је Богословију Света Три Јерарха у манастиру Крка, као друга послератна генерација ове обновљене школске установе Српске Православне Цркве. По завршетку Богословије, 2006. године, уписао је Православни богословски факултет у Београду, на којем је дипломирао 2011. године. Паралелно са богословским студијама уписао је Филолошки факултет, одсек за српски језик и књижевност.

У току студија, одлучио је да свој живот посвети монашком подвигу и манастирском начину живота. Љубав према манастиру Крка била је одлучујућа за одабир места његовог пострига. На празник Светих бесребреника Козме и Дамјана 2009. године, Епископ далматински Фотије постриза га у чин мале схиме, и даје му име Херувим, по старцу Херувиму, првом игуману манастира Крка. На дан манастирске славе, 21. новембра 2009. године, рукоположен је у чин јерођакона, а на празник Светог кнеза Лазара 2010. године у чин јеромонаха.

У школској 2010/11. години постављен је за професора у Богословији Света Три Јерарха, у којој је још обављао дужности управника интерната, главног васпитача, библиотекара и духовника Богословије.

По благослову Епископа Фотија, 2013. године, свој монашки подвиг наставио је у новоформираном манастиру Свете великомученице Недеље у Оћестову. У том периоду, у овој светињи се формира манастирско братство и активни богослужбени живот, успешно се изводе радови на обнови манастирског комплекса и устројава се манастирска економија, која је била једна од основа за изградњу манастира.

Благословом Његовог Преосвештенства Епископа бачког и администратора Епархије осечкопољске и барањске Господина Иринеја, 2017. године, настојатељ манастира Оћестово игуман Херувим примљен је у свезу клира Епархије осечкопољске и барањске. Са 1. октобром 2017. године постављен је за настојатеља манастира Успења Пресвете Богородице у Даљској Планини, на којој дужности га је затекао избор за Епископа осечкопољског и барањског.

У недељу Свете Педесетнице, 27. маја 2018. године, у Саборном храму у Новом Саду, Његово Преосвештенство Епископ бачки и администратор Епархије осечкопољске и барањске Господин Иринеј рукопроизвео је игумана Херувима у чин архимандрита.

Извор: http://www.eparhija-osjeckopoljskabaranjska.hr/